

trollere, at virksomheder og besættningsejere overholder reglerne. Denne ansvarsfordeling følger af fødevarerforordningen¹.

Fødevestyrelsen vejleder besættningsejere og virksomheder som et led i kontroludøvelsen. Det følger af Forvaltningsloven, Fødevarerloven, styrelsens kontrolprincipper og –værdier.

Det fremgår af Forvaltningsloven², at en forvaltningsmyndighed i fornødent omfang skal yde vejledning og bistand til personer, der retter henvendelse om spørgsmål indenfor myndighedernes sagsområde.

Af Fødevarerlovens³ bemærkninger fremgår, at erhverv og forbrugere skal sikres en relevant information og rådgivning om fødevarer, kost og ernæring.

Det fremgår af kontrolprincipperne på både veterinær- og fødevarerområdet, at kontrollen skal være forebyggende. Et vigtigt led i kontrollen er derfor at oplyse og vejlede virksomheder og besættningsejere om reglerne og baggrunden for reglerne, idet man er mere motiveret for at følge regler, man forstår. Af Fødevestyrelsens egenkontrolprincipper fremgår et vigtigt princip om, at virksomhederne selv formulerer egenkontrolprogrammet, men at det på mindre virksomheder kan være nødvendigt, at myndigheden vejleder undervejs.

Som et element i kvalitetsstrategien har Fødevestyrelsen formuleret 11 kontrolværdier, som fødevarerkontrollen og veterinærkontrollen arbejder efter. En vigtig kontrolværdi er »Når vi vejleder om reglerne, så husker vi at problemerne er virksomhedens eller besættningsejers«.

Den skitserede fordeling af ansvar og opgaver mellem virksomheder/besættningsejere og myndigheder fremgår også af en række bestemmelser i kontrolforordningen og forordningerne vedr. hygiejne. Ansvarsfordelingen har betydning for omfanget af den konkrete vejledning, som fødevarermyndighederne kan yde, idet vejledningen ikke må indebære indskrænkninger i virksomhedens ansvar for at overholde lovgivningen, ligesom den konkrete vejlednings omfang eller karakter ikke må medføre begrænsninger i myndighedernes muligheder for at kontrollere virksomhedernes overholdelse af reglerne, herunder mulighederne for at sanktionere overtrædelser.

1) EU-Fødevarerforordning nr. 178/2002 om generelle principper og krav i fødevarerlov-

givningen, om oprettelse af Den Europæiske Fødevarer sikkerhedsautoritet og om procedurer vedrørende fødevarer sikkerhed, artikel 17

- 2) Lov nr. 571 af 19. december 1985, § 7, stk. 1.
- 3) Lov nr. 471 af 1. juli 1998 om fødevarer m.v.

Spørgsmål 23:

Vil ministeren oplyse, om bestemmelsen i lovforslagets § 3, nr. 1, indebærer, at næringsdrivende kan miste rettigheden til at drive virksomhed for mindre forseelser, og vil ministeren uddybe lovforslagets bemærkninger herom?

Svar:

Lovforslagets § 3, nr. 1, indebærer en ændring af lov om restaurations- og hotelvirksomhed, hvorefter der i ganske særlige tilfælde kan ske inddragelse af næringsbrevet til at drive denne type virksomhed. Beslutning om inddragelsen træffes af Fødevestyrelsen, og kan af den eller de berørte forlanges indbragt for domstolene. Det er bestemmelsens hovedformål at give myndighederne mulighed for hurtigt at kunne gribe ind overfor personer og virksomheder, som udøver deres erhverv på en helt uansvarlig måde.

Bestemmelsen i lovforslagets § 3, nr. 1, er indholdsmæssigt stort set identiske med lovforslagets § 2, nr. 15, idet den eneste forskel er, at § 2, nr. 15, vedrører næringsbrev til at drive fødevarer- eller cateringvirksomhed, mens lovforslagets § 3, nr. 1, vedrører næringsbrev til at drive restaurations- og hotelvirksomhed. Der kan derfor i det hele kan henvises til lovbemærkningerne om lovforslagets § 2, nr. 15.

Betingelserne for at bringe de to bestemmelser i anvendelse er de samme og udspringer af de samme hensyn. Begge bestemmelser finder anvendelse, hvis det vil indebære overhængende risiko for fødevarer sikkerheden at lade næringsbrevindehaveren fortsætte sin virksomhed, eller i tilfælde af at næringsbrevindehaveren groft eller gentagne gange væsentligt har overtrådt fødevarerlov-givningen, og der er en overhængende risiko for, at virksomheden fortsat ikke vil blive drevet i overensstemmelse med fødevarerlov-givningen. Bestemmelsen i lovforslagets § 3, nr. 1, finder således ikke anvendelse på mindre forseelser.